

Formanden (Kraabbe): Skjøndt det ikke er Formandens Pligt at oplyse Misforstaaelser mellem ærede Medlemmer, vil jeg dog, da det ærede Medlem har draget Konsekvenser af en Misforstaaelse, som kunde være noget mislige for Forhandlingerne, gjøre opmærksom paa, at det, som det ærede Medlem, til hvem der er blevet sigtet (Scavenius), kaldte en Kabinetregjering, var en Regjering, som regjerede efter sine Modstanderes Ønsker.

Ordføreren (L. H. Nielsen): Ja, det kan jo være, at det ærede Medlem mente den Regjering, som regjerede efter sine Modstanderes Ønsker; men man maa jo dog mene, at en Regjering, som regjerede uden at være i Overensstemmelse med dette Thing, har en grundlovmæssig Pligt, og man kunde fristes til at sige, at en saadan Regjering, der regjerede i Modstrid med den, mere kommer til at ligne en Kabinetregjering. Jeg er af den Mening, at i et Land, hvor man har en Regjering, der er i Overensstemmelse med Folkerepræsentationen, der er man inde paa den heldigste, ja eneste mulige Udvikling i Nutiden. Tidligere eller senere, mine Herrer, vil den komme til at regjere ogsaa i Overensstemmelse med dette Thing trods Truslerne, det er min Opfattelse, saa jeg er derfor meget usforknyet, hvad det angaar. Det kan maaske se mørkt ud i Dieblisset, men det er kun et Lids spørgsmål; thi at det vil ske, derom har jeg ingen Tvivl. — Jeg har kun et Par Bemærkninger at gjøre til det ærede Medlem for Odense (G. Koch). Han oplæste nogle tidligere Udtalelser af mig fra 1876, da Forslaget om Sufferkogerierne laa for til Behandling. Jeg tror nu, at det overhovedet er noget misvisende at henvise til tidligere Udtalelser, thi de tidligere Udtalelser ere i Reglen sagte under ganske andre Forhold. Den Gang lød det til os: Dersom dette Sufferkogerier ikke kommer, gaar Den sin Ruin i Møde, saa faae Regrene ikke social Frihed. I Genhold til disse Betragtninger sagde jeg: Lad os prøve paa det, naar vi faae de sociale Reforme, som vi tro ere nødvendige. Videre mener man, hvad vi ikke skulle bestride, at dette Sufferkogerier vil i Henseende til Algebyrningen være som en frelsende Engel, og saa vil jeg ikke tage paa mig ikke at være med til at give en saadan Bevilling. Da mente jeg, at vi skyldte at give den; men nu er, som det ærede Medlem veed, Stillingen en ganske anden. Trods Forsøg og trods Løfter om det One og det Andet staa vi nu — det er dog ikke at bruge et for stærkt Udtryk — med en tilbørlig ruineret D, og at fortsætte med at give Penge af samme Grund som den Gang, efter at Forsøget atter og atter er mislykket, kan jeg ikke være med til. — Jeg skal slutte med at sige, at vor Stilling er temmelig klar, og jeg vil nu afvente Udtalelser fra anden Side.

Winther: Det er i Anledning af det Forslag, der er fremkommet fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), at jeg vil tillade mig et Par Ord; men før jeg gaar over til at tale derom, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at denne Forhandling begynder med et Forsæt om Lidenstabsløshed og en Formaning om, at vi skulde lade denne Sag faae en saadan lidenstabsløs Behandling. Det forekommer mig, at det var godt, om vi paany gjenkaldte os i Erindring disse meget rigtige Udtalelser, som fremkom fra forskellige Sider. Der er jo her stor Grund til at være lidenstabsløs, da det er en Sag, der angaar mangfoldige Medborgeres Velvære, og da desuden dette Forslag, som det foreligger, er det uslybteste Forslag af Verden. Jeg vil spørge: Har det da en saadan Graft at faae denne Sag forkastet? Eller er man bange for at lade den gaa tilbage til Udvalget, fordi man er bange for, at man skal forandre sin Mening? Jeg kan aldeles ikke forstaa, hvorfor man ikke kan imødekomme det Ønske, som blev fremsat af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at man, før Sagen kom fra Udvalget, vilde have givet noget mere Tid til, at den kunde være bleven omhyggeligere drøftet. Men naar nu det ønskes fra deres Side, som før havde faa megen Graft med at faae Sagen fremmet, at vi nu skulde se os lidt for, spørger jeg, skulde da ikke vi, der ikke have haft Graft med at faae Sagen fremmet, men derimod have en bestemt Mening, om den maa fremmes eller ikke, ikke kunne indrømme et saa billigt Forlangende fra den anden Side. Det er mig ubegribeligt, hvorledes man kan have Noget derimod. Jeg vil iøvrigt gjøre opmærksom paa, siden man her har omtalt, hvad der er passeret i Udvalget, en ganske extraordinær Ting, som er passeret i dette Udvalg, og som gjør, at man kunde have megen Grund til at lade Sagen gaa tilbage til Udvalget, endog saa set aldeles simpelt fra Sagens eget Standpunkt, det er den, at man endog saa valgte Ordfører, før første Behandling var i det Væsentlige endt. Det har jeg ikke oplevet før i noget af de mangfoldige Udvalg, jeg har været i, og det uagtet der blev protesteret paa det Bestemteste fra Mand, der trangte til mere Oplysning i Sagen. Nu vil jeg derfor sige: Der er yttret her, at det var uheldigt, at Sagen var kommet frem saa tidligt, da man fra den Side, der repræsenteres af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, endog saa klager over, at man ikke har haft Tid nok til at overveie den Betænkning, der skulde komme frem fra det relative Majoritets Ordfører, og som Ingen kunde have Anelse om, dengang Ordføreren blev valgt, fordi der ikke var kommet bestemte Udtalelser i saa Henseende. Altsaa, ogsaa jeg finder, naar vi ville se denne Sag ganske simpelt og lidenstabsløst, at vi skulde lade denne Sag gaa tilbage, og til dem, der ere bange for, at de skulle